

การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดกาฬสินธุ์

The Effect of Entrepreneurial Orientation on Business Success of Small and Medium Enterprises in Kalasin Province

นงเยาว์ อินทะนาม* อำภาศรี พ่อคำ² และกรรณก ดลโสมณ³

Nongyao Intanam* Ampasri Pokha² and Konkanok Donsophon³

Received : November 6, 2020 Revised : December 23, 2020 Accepted : December 28, 2020

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ กับความสำเร็จของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดกาฬสินธุ์ และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ และผลกระทบของการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ และความสำเร็จของธุรกิจ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดกาฬสินธุ์ โดยศึกษาจากผู้ประกอบการธุรกิจ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 482 ราย เครื่องมือ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคูณ และการวิเคราะห์การถดถอยแบบพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ ด้านการดำเนินการเชิงรุก ด้านความกล้าเสี่ยง ด้านความสามารถทางนวัตกรรม ด้านความใส่ใจในการเรียนรู้ และด้านความเป็นอิสระ มีความสัมพันธ์ในทางบวกกับความสำเร็จของธุรกิจ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดกาฬสินธุ์

การทดสอบด้านผลกระทบของการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ ต่อความสำเร็จของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า ด้านความกล้าเสี่ยง และความเป็นอิสระ ส่งผลกระทบทางบวกต่อความสำเร็จของธุรกิจ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดกาฬสินธุ์ในทิศทางเดียวกัน ซึ่งผู้ประกอบการจะต้องกล้าที่จะลงทุนเพื่อทำธุรกิจใหม่ๆ แม้จะมีความเสี่ยงและความไม่แน่นอนของสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ ต้องมีการนำเสนอผลิตภัณฑ์ และบริการแปลกใหม่อยู่เสมอ โดยมีการเปิดโอกาสให้ทีมงานเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เพิ่มแรงผลักดันต่อความสำเร็จ ส่วนการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการด้านความใส่ใจในการเรียนรู้ ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดกาฬสินธุ์ในทิศทางตรงกันข้าม

คำสำคัญ : การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ ความสำเร็จของธุรกิจ และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม

* นิสิตระดับปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

* Master Student, Master of Business Administration, Faculty of Administrative Science, Kalasin University

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

² Assistant Professor, Faculty of Administrative Science, Kalasin University

³ อาจารย์ คณะบริหารศาสตร์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

³ Lecturer, Faculty of Administrative Science, Kalasin University

Abstract

The research of purposes to study the effect of entrepreneurial orientation with the business success of small and medium enterprises in Kalasin province, and to study the impact of the emphasis on entrepreneurial orientation affecting the business success of small and medium enterprises in Kalasin province. The samples were 482 small and medium enterprises in Kalasin province. The research instrument was questionnaire. The statistics used in analyzing data were percentage, mean, standard deviation, multiple correlation analysis, and multiple regression analysis. The results revealed that the relationship between the emphasis on entrepreneurial orientation and the business success in each aspect through the use of multiple correlation analysis showed that as the emphasis on entrepreneurial orientation in active operation, the risk challenging, innovative ability, active learning, and the authority had the positive relationship with the business success of small and medium enterprises in Kalasin province.

The analysis of the impact of the emphasis on entrepreneurial orientation affecting the business success of small and medium enterprises in Kalasin province in terms of risk challenging, and authority affected the business success of small and medium enterprises in Kalasin province in the same direction. This meant that the enterprises had to be dare to invest for new business although there's risk and uncertainty of business environment. While, the emphasis on enterprises in active learning affected the business success of small and medium entrepreneurs in Kalasin province in the opposite direction which should.

Keywords : Entrepreneurial Orientation, Business Success, Small and Medium Enterprises

1. บทนำ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564) เป็นแผนที่จัดทำขึ้นช่วงการปฏิรูปของประเทศไทย โดยมีสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วและเชื่อมโยงกันมากขึ้น และได้โน้มนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นปรัชญานำทางในการพัฒนาประเทศต่อเนื่องจากแผนพัฒนาฉบับที่ 9 ถึง 11 เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันและช่วยให้สังคมไทยสามารถยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง พร้อมมี การบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสมบนพื้นฐานของยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2560 - 2579) ซึ่งเป็นแผนแม่บทหลักของการพัฒนาประเทศและเป้าหมายการพัฒนาชาติอย่างยั่งยืน รวมทั้งการปรับโครงสร้างประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย 4.0 โดยให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของภาคีการพัฒนาทุกภาคส่วนทั้งในระดับกลุ่มอาชีพ ระดับภาคและระดับประเทศ เป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญในการเตรียมความพร้อมคน สังคมและระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลง นำไปสู่การพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคมไทย (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2562) และสอดคล้องกับแผนการส่งเสริมวิสาหกิจ ฉบับที่ 4 (พ.ศ. 2560-2564) ที่มุ่งให้เกิดการขยายบทบาททางเศรษฐกิจของธุรกิจวิสาหกิจ โดยมีการกำหนดเป้าหมายในระดับผลกระทบเชิงมหภาคให้สัดส่วนมูลค่าของผลิตภัณฑ์มวลรวมของธุรกิจวิสาหกิจต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศ เพิ่มขึ้นเป็นไม่น้อยกว่าร้อยละ 50 ภายในปี พ.ศ.2564 โดยแนวคิดของการดำเนินงาน ภายใต้การให้ความสำคัญต่อการพัฒนาธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง เพื่อเป็นเครื่องมือสร้างความสามารถในการแข่งขัน เพื่อการเติบโตทางเศรษฐกิจแบบก้าวกระโดด และการส่งเสริมธุรกิจวิสาหกิจเพื่อเป็นเครื่องมือในการกระจายรายได้ และลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ซึ่งแผนพัฒนาเศรษฐกิจดังกล่าวนี้ จึงมีความ

สำคัญที่จะนำไปสู่การพัฒนาการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการของผู้ประกอบการธุรกิจ และทำให้องค์กรสามารถที่จะสามารถดำเนินงานมีความสำคัญในการเพิ่มความเข้มแข็งในระบบเศรษฐกิจของประเทศ และผู้ประกอบการที่จะประสบผลสำเร็จได้ด้วยตัวเอง (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2562)

ในสถานการณ์ปัจจุบันพบว่า วิสาหกิจในประเทศไทย รวมถึงจังหวัดกาฬสินธุ์ ส่วนใหญ่ผู้ประกอบการธุรกิจยังขาดความรู้ และความสามารถในการบริหารธุรกิจสมัยใหม่ ขาดทักษะในการติดต่อเจรจาธุรกิจระดับสากล และรู้ไม่เท่าทันสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทำให้การประกอบธุรกิจไม่มีประสิทธิภาพ ไม่สามารถขยายตลาดการค้าหรือการลงทุน นำไปสู่การไม่สามารถแข่งขันได้ในที่สุด (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2562) และผู้ประกอบการธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นธุรกิจที่มีกลไกหลักสำคัญในการขับเคลื่อน การเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศภายใต้โลกของการแข่งขันยุคใหม่ ซึ่งสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา โดยเข้ามามีอิทธิพลต่อการประกอบธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังนั้นผู้ประกอบการจึงต้องมีการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้ธุรกิจอยู่รอด เพราะภาครัฐยังมองว่าธุรกิจประเภทนี้เป็นรากฐานของเศรษฐกิจส่งผลไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจการจ้างงาน และมีความสำคัญกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศไทยด้วย ดังนั้น ภาครัฐต้องเร่งยกระดับความสามารถให้กับวิสาหกิจในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นความรู้พื้นฐานที่สำคัญในการทำธุรกิจ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ ในการประกอบธุรกิจ การเสริมสร้างความสามารถในการค้าขายระหว่างประเทศ การส่งเสริมแนวคิดการทำธุรกิจที่มุ่งตอบสนองตลาดโลก ซึ่งจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาให้สามารถประกอบธุรกิจได้อย่างมืออาชีพ พร้อมก้าวเข้าสู่การเป็นผู้ประกอบการที่สร้างคุณค่าและมูลค่าที่ผ่านมาประเทศไทยได้มีการกระตุ้นให้เกิดผู้ประกอบการรายใหม่มาโดยตลอด เพื่อให้ผู้ประกอบการรายใหม่ ๆ สามารถเป็นผู้มีส่วนสำคัญในการขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจของประเทศได้อย่างแท้จริง เช่น ผู้ประกอบการที่มีการใช้เทคโนโลยีนวัตกรรม (Tech Start-up) ผู้ประกอบการในงานสร้างสรรค์และออกแบบ (Creative Start-up) ให้มีศักยภาพในการประกอบธุรกิจสมัยใหม่ สามารถแข่งขันในตลาดสากลได้ (สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม, 2562) ปี พ.ศ.2562 จังหวัดกาฬสินธุ์ มีผู้ประกอบการธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบการ จำนวนทั้งสิ้น 482 ผู้ประกอบการ (สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกาฬสินธุ์, 2562) ซึ่งจากปัญหาของธุรกิจวิสาหกิจที่กล่าวมาข้างต้น ผู้ประกอบการธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดกาฬสินธุ์ ก็ประสบปัญหาตามที่กล่าวอ้างในช่วงต้นด้วย อาทิเช่น ด้านความรู้ของผู้ประกอบการ และการที่ผู้ประกอบการรู้ไม่เท่าถึง การเปลี่ยนแปลงของโลก ซึ่งถือว่าเป็นความสามารถที่สำคัญของผู้ประกอบการ และการทำธุรกิจยังหาล้าสมัย ไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของประเทศ หรือของโลก จึงทำให้ธุรกิจไม่มีความยั่งยืน คือเกิดขึ้นมาแล้วก็ดับหายไปในเวลาอันรวดเร็ว ซึ่งเกิดจากการที่ไม่ทำการศึกษาดูผู้ประกอบการเอง ดังนั้น จึงควรมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการนั้น ประกอบด้วยคุณลักษณะ กระบวนการปฏิบัติ การตัดสินใจ และพฤติกรรมที่จะนำธุรกิจไปสู่ความสำเร็จ โดยการมุ่งเน้นเป็นผู้ประกอบการประกอบไปด้วย การดำเนินการเชิงรุก (Proactiveness) ความกล้าเสี่ยง (Risk-taking) ความสามารถทางนวัตกรรม (Innovativeness) ความใส่ใจในการเรียนรู้ (Learning) และความเป็นอิสระ (Autonomy) (ทิปดี ทัทพิกกรณ์ และประสพชัย พสุนนท์, 2562) ซึ่งคุณลักษณะที่กล่าวมาข้างต้นจะเป็นกุญแจสำคัญ ที่ทำให้องค์กรไปสู่ความสำเร็จของธุรกิจได้

ดังนั้น ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม จำเป็นจะต้องมีคุณลักษณะของการเป็นผู้ประกอบการ คือ ต้องเป็นผู้ดำเนินธุรกิจเพื่อมุ่งหวังผลกำไรซึ่งเกิดจากการดำเนินงาน เพื่อเป็นแรงขับเคลื่อนการสร้างอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของประเทศไทย เนื่องจากผู้ประกอบการธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเป็นผู้ดำเนินธุรกิจ ฐานรากของระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย สร้างผลผลิต สร้างงาน สร้างรายได้ให้เกิดขึ้นภายในประเทศไทย เพื่อจะนำธุรกิจไปสู่ความสำเร็จได้ตามเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถวัดได้จาก ฟังพอใจ

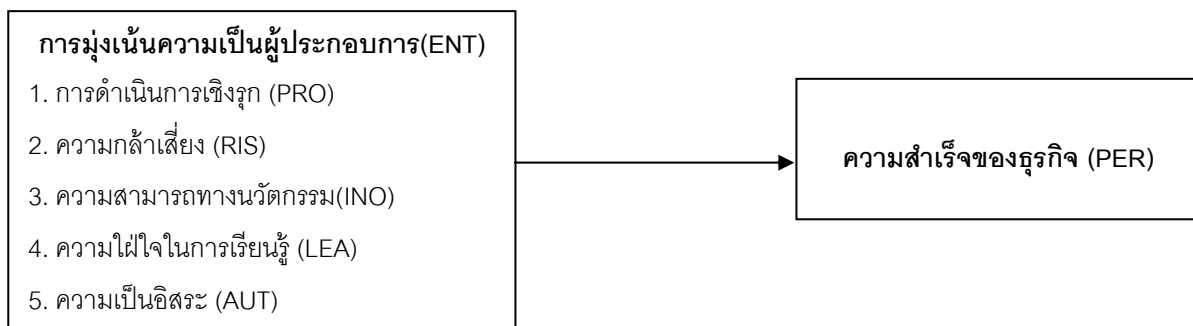
ของลูกค้า ความเชื่อมั่นของลูกค้า จำนวนลูกค้าเพิ่มขึ้น การเพิ่มขึ้นของยอดขาย และผลกำไรที่เพิ่มขึ้น จะก่อให้เกิดความยั่งยืนในการดำเนินธุรกิจต่อไปได้ (ปิยวรรณ นูชา, 2561)

จากความเป็นมาของปัญหาดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษา การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดกาฬสินธุ์ เพื่อนำไปเป็นแนวทางในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการที่จะพัฒนาตนเองเพื่อเพิ่มศักยภาพ และประสิทธิภาพในการบริหารจัดการธุรกิจให้ดียิ่งขึ้น จากการใช้ข้อมูลที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ และยังสามารถใช้เป็นข้อมูลเพื่อเตรียมความพร้อมของผู้ประกอบการที่กำลังวางแผนจะดำเนินธุรกิจประเภทต่าง ๆ ที่ต้องอาศัยทักษะ ด้านความรู้ความสามารถ ของผู้ประกอบการเอง ในการดำเนินธุรกิจอย่างไรให้ประสบความสำเร็จได้ตามเป้าหมาย หรือผลเป็นที่น่าพอใจยิ่ง

2. เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและสมมุติฐานในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ ได้ถูกกำหนดให้เป็นตัวแปรอิสระ และมีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจที่เป็นตัวแปรตาม จากวัตถุประสงค์ข้างต้นสามารถสรุปกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังนี้

รูปภาพประกอบ 1 โมเดลของการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการและความสำเร็จของธุรกิจ

2.1 การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Orientation)

การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneurial Orientation) หมายถึง กระบวนการ การปฏิบัติ การตัดสินใจ และพฤติกรรมที่จะนำธุรกิจไปสู่ความสำเร็จ

องค์ประกอบของการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ เป็นลักษณะส่วนบุคคลที่นำมาใช้ในการดำเนินธุรกิจ ส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดความสำเร็จในการประกอบธุรกิจนั้น ๆ ซึ่งมีหลายด้าน ผู้วิจัยทำการศึกษา 5 ประเด็น โดยประยุกต์แนวคิดจาก Miller (1993) Lumpkin และ Dess (1996) อ้างอิงโดย ทิบัติ ทิพพกรณ์ และประสพชัย พสุนนท์ (2562) เพราะมีความเหมาะสมในการที่จะนำมาศึกษากับบริบทของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมของจังหวัดกาฬสินธุ์ ได้แก่

1. การดำเนินการเชิงรุก (Proactiveness) หมายถึง การแสดงออกต่อความต้องการในอนาคตของตลาด เพื่อมุ่งเน้นการทำงานแบบริเริ่มสร้างสรรค์และแสวงหาโอกาสอยู่เสมอ
2. ความกล้าเสี่ยง (Risk-Taking) หมายถึง การตัดสินใจที่จะดำเนินการทางธุรกิจที่ตนเองไม่รู้จัก หรือคุ้นเคย รวมถึงความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบริการเพื่อให้องค์กร ได้มีผลการดำเนินงานที่ดีอย่างต่อเนื่อง ในสถานะที่ไม่แน่นอนต่าง ๆ ซึ่งอาจประสบความสำเร็จหรือความล้มเหลวเท่ากัน และยอมรับความเสี่ยงได้เพื่อหวัง

ผลกำไรของการดำเนินงาน เช่น กล้าเปลี่ยนแปลงวิธีการทำงาน วิธีการคิด หรือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ที่จะก่อประโยชน์ทั้งกับตัวเอง ผู้อื่น และองค์กร เป็นต้น

3. ความสามารถทางนวัตกรรม (Innovativeness) หมายถึง การสร้างสรรค์สิ่งแปลกใหม่ ที่บ่งบอกถึงความต้องการในการดำเนินธุรกิจขององค์กรอย่างมีส่วนร่วม สามารถสร้างความได้เปรียบทางการแข่งขันได้

4. ความใส่ใจในการเรียนรู้ (Learning) หมายถึง การนำความผิดพลาดและข้อบกพร่องที่เกิดขึ้นในองค์กร มาเป็นบทเรียนในการพัฒนารวมถึงมีการศึกษาค้นคว้าอย่างต่อเนื่อง เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์อันดีต่อองค์กรทั้งในปัจจุบันและอนาคต

5. ความเป็นอิสระ (Autonomy) หมายถึง การให้เสรีภาพในการดำเนินธุรกิจ จนนำไปสู่ความสำเร็จ สามารถพิชิตสภาวะแวดล้อมที่ไม่แน่นอนได้

2.2 ความสำเร็จของธุรกิจ (Business Success)

ความสำเร็จของธุรกิจ (Business Success) หมายถึง ความสามารถในการดำเนินธุรกิจให้บรรลุตามเป้าหมาย ซึ่งสามารถวัดได้จาก ความพึงพอใจของลูกค้า ความเชื่อมั่นของลูกค้า จำนวนลูกค้าเพิ่มขึ้น การเพิ่มขึ้นของยอดขาย และผลกำไรเพิ่มขึ้น (ปิยวรรณ นูชา, 2561)

สมมุติฐานในการวิจัย :

H1 : การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของธุรกิจ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดกาฬสินธุ์

H2 : การมุ่งเน้นการเป็นผู้ประกอบการส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของธุรกิจ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดกาฬสินธุ์

3. วิธีการดำเนินการวิจัย

3.1 กระบวนการและวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรกลุ่มตัวอย่าง (Sample Population) ได้แก่ ผู้ประกอบการธุรกิจ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวนประชากร 482 ราย (สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกาฬสินธุ์, 2562) เนื่องจากประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้มีจำนวนไม่มากนัก ผู้วิจัยจึงเลือกศึกษาประชากรทั้งหมด ในการแจกแบบสอบถามผู้วิจัยใช้วิธีส่งไปรษณีย์พร้อมส่งกลับในช่วงเดือนธันวาคม 2562 โดยผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามตั้งแต่วันที่ 1 ธันวาคม 2562 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม 2562 รวมระยะเวลาในการจัดเก็บ 31 วัน มีแบบสอบถามตอบกลับ 482 ฉบับ และผู้วิจัยได้ตรวจสอบแบบสอบถามทุกฉบับ พบว่า แบบสอบถามมีความสมบูรณ์ ครบถ้วน จึงคิดเป็นอัตราตอบกลับ 100% ของผู้ประกอบการธุรกิจ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งในการเก็บแบบสอบถาม ผู้วิจัยใช้วิธีการตรวจสอบโดยการเขียนกำกับเลขลำดับของผู้ประกอบการไว้ตรงมุมแบบสอบถาม จึงทำให้ผู้วิจัยสามารถตรวจสอบได้ว่าผู้ประกอบการรายใดจัดส่ง และยังไม่จัดส่งแบบสอบถามกลับมา แล้วผู้วิจัยจะใช้วิธีโทรศัพท์สอบถามสำหรับ ผู้ประกอบการที่ยังไม่ได้จัดส่งแบบสอบถามกลับมาให้ หรือใช้วิธีสอบถามข้อมูลทางโทรศัพท์

3.2 การวัดคุณภาพลักษณะของตัวแปร

การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการเป็นตัวแปรอิสระ ซึ่งสามารถจำแนกออกเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1) การดำเนินการเชิงรุก จำนวน 4 ข้อ โดยครอบคลุมถึงการให้ความสำคัญกับการแสวงหาโอกาสทางธุรกิจเสมอ ให้ความสำคัญกับการเตรียมแผนการเพื่อพร้อมรับความเปลี่ยนแปลงในอนาคต การมุ่งเน้นการทำงานแบบริเริ่มสร้างสรรค์ อยู่เสมอ และความต้องการที่จะเข้าสู่ตลาดให้ได้ในอนาคต 2) ความกล้าเสี่ยง จำนวน 3 ข้อ โดยครอบคลุมความกล้าที่จะลงทุนในการทำธุรกิจใหม่ๆ แม้พบว่ามีความเสี่ยง ภายใต้อิทธิพลของความไม่แน่นอนของสภาพแวดล้อมทางธุรกิจมีความพร้อมจะ

ดำเนินการต่อเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ และมีแนวคิดในการใช้ผลิตภัณฑ์หรือการบริการแปลกใหม่ตลอดเวลา 3) ความสามารถทางนวัตกรรม จำนวน 4 ข้อ โดยครอบคลุมถึงการให้ความสำคัญกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์แลกระบวนการปฏิบัติงาน มีกลยุทธ์เพื่อให้ธุรกิจของมีผลการดำเนินการที่ดีกว่าคู่แข่งอื่น องค์การมุ่งเน้น ใช้กระบวนการ/วิธีการใหม่ ๆ ในการผลิตเพื่อลดต้นทุนการผลิต คิดว่าความรู้ในเรื่องเทคโนโลยีใหม่ ๆ ในการปรับปรุงผลิตภัณฑ์หรือการบริการเป็นสิ่งที่ไม่ล้าสมัย 4) ความใส่ใจในการเรียนรู้ จำนวน 4 ข้อ โดยครอบคลุมถึงการให้ความสำคัญกับการพัฒนาความรู้ทักษะ ความคิดสร้างสรรค์ ของพนักงาน มีการเรียนรู้ ศึกษา ค้นคว้า ในสิ่งที่มีอยู่ มาปรับใช้ในธุรกิจเสมอ มีการนำข้อผิดพลาดหรือข้อบกพร่องมาปรับใช้ในการพัฒนาธุรกิจเสมอ และสถานประกอบการมีการเปิดรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของลูกค้า และ 5) ความเป็นอิสระ จำนวน 3 ข้อ โดยครอบคลุมถึงการเปิดโอกาสให้ทีมงานเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจเป็นการเพิ่มแรงผลักดันต่อความสำเร็จ ให้อิสระในการคิดและตัดสินใจกับพนักงาน และความสามารถนำธุรกิจของไปสู่ผลสำเร็จได้จากสถานะที่ไม่แน่นอน

ความสำเร็จของธุรกิจเป็นตัวแปรตาม จำนวน 4 ข้อ โดยครอบคลุมถึงธุรกิจมีรายได้จากยอดขายที่เพิ่มมากขึ้น ผู้บริหารองค์กรมีความพึงพอใจมากกับผลกำไรจากการดำเนินการทางธุรกิจ ธุรกิจมีส่วนแบ่งทางการตลาดมากกว่าคู่แข่งอื่น และธุรกิจสามารถรักษารฐานลูกค้าได้เป็นอย่างดี

3.3. ความเชื่อมั่นและความเที่ยงตรง

ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) ของแบบสอบถามโดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try-out) กับกลุ่มประชากรที่ศึกษาจำนวน 30 ตัวอย่างแรกโดยไปทดสอบกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ และความสำเร็จของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมจังหวัดกาฬสินธุ์ จากนั้นนำแบบสอบถามมาทดสอบ เพื่อวิเคราะห์หาความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ซึ่งค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่ยอมรับได้มีค่าตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป (บุญใจ ศรีสถิตนรากร, 2550 : 232-236) โดยในงานวิจัยมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ที่ 0.95 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.70 และหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) โดยค่า Factor Loading ต้องมีค่า 0.40 ขึ้นไปจึงจะผ่านเกณฑ์ (บุญใจ ศรีสถิตนรากร, 2550 : 232-236) โดยงานวิจัย มีค่าอยู่ระหว่าง 0.46 – 0.68 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.40 แบบสอบถามจึงมีความเหมาะสมมีความเชื่อมั่นและความเที่ยงตรงของการวัด

3.4 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบพหุคูณทดสอบความสัมพันธ์การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการกับความสำเร็จของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดกาฬสินธุ์ และการวิเคราะห์

การถดถอยแบบพหุคูณเพื่อทดสอบผลกระทบของการมุ่งเน้นการเป็นผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดกาฬสินธุ์

4. ผลลัพธ์การวิจัยและการอภิปรายผล

ตาราง 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการโดยรวมและรายด้าน ของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมในจังหวัดกาฬสินธุ์

การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ (ENT)	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ด้านการดำเนินการเชิงรุก (PRO)	4.23	0.51	มาก
2. ด้านความกล้าเสี่ยง (RIS)	3.87	0.57	มาก
3. ด้านความสามารถทางนวัตกรรม (INO)	4.16	0.57	มาก
4. ด้านความใส่ใจในการเรียนรู้ (LEA)	4.11	0.57	มาก
5. ด้านความเป็นอิสระ (AUT)	3.93	0.57	มาก
โดยรวม	4.08	0.46	มาก

$\bar{x} = 4.51- 5.00$ หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

$\bar{x} = 3.51- 4.50$ หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

$\bar{x} = 2.51- 3.50$ หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

$\bar{x} = 1.51- 2.50$ หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

$\bar{x} = 1.00- 1.50$ หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

จากตาราง 1 พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดกาฬสินธุ์ มีความคิดเห็นต่อการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.08$) และเมื่อวิเคราะห์รายละเอียดเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ การมุ่งเน้น ความเป็นผู้ประกอบการด้านการดำเนินการเชิงรุก ($\bar{x} = 4.23$) รองลงมา คือ การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการด้านความสามารถทางนวัตกรรม ($\bar{x} = 4.16$) และการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการด้านความใส่ใจในการเรียนรู้ ($\bar{x} = 4.11$) ตามลำดับ

ตาราง 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำเร็จของธุรกิจโดยรวมและรายด้าน ของผู้ประกอบการธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมในจังหวัดกาฬสินธุ์

ความสำเร็จของธุรกิจ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น
1. ธุรกิจของท่านมีรายได้จากยอดขายเพิ่มมากขึ้น	3.93	0.77	มาก
2. ผู้บริหารองค์กรมีความพึงพอใจมากกับผลกำไรจากการดำเนินการทางธุรกิจ	3.96	0.66	มาก
3. ธุรกิจของท่านมีส่วนแบ่งทางการตลาดมากกว่าคู่แข่ง	3.73	0.71	มาก
4. ธุรกิจของท่านสามารถรักษาสถานะลูกค้าได้เป็นอย่างดี	3.71	0.71	มาก
โดยรวม	3.83	0.52	มาก

$\bar{x} = 4.51- 5.00$ หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด

$\bar{x} = 3.51- 4.50$ หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก

$\bar{x} = 2.51- 3.50$ หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

$\bar{x} = 1.51- 2.50$ หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย

$\bar{x} = 1.00- 1.50$ หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

จากตาราง 2 พบว่า ผู้ประกอบการธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดกาฬสินธุ์ มีความคิดเห็นต่อความสำเร็จของธุรกิจโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.83$) และเมื่อวิเคราะห์รายละเอียดเป็นรายด้าน พบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน สามารถเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ผู้บริหารองค์กรมีความพึงพอใจมากกับผลกำไรจากการดำเนินการทางธุรกิจ ($\bar{x} = 3.96$) รองลงมา คือ ธุรกิจของท่านมีรายได้จากยอดขายเพิ่มมากขึ้น ($\bar{x} = 3.93$) และธุรกิจของท่านมีส่วนแบ่งทางการตลาดมากกว่าคู่แข่ง ($\bar{x} = 3.73$) ตามลำดับ

ตาราง 3 การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

ตัวแปร	PRO	RIS	INO	LEA	AUT	PER	VIFs
$\bar{x}$	4.23	3.87	4.16	4.11	3.93	3.79	
S.D.	0.51	0.57	0.57	0.57	0.57	0.48	
PRO	-	0.565*	0.748*	0.658*	0.513*	0.297*	2.563
RIS	-	0.522*	0.422*	0.546*	0.563*	1.730	
INO		-	0.809*	0.597*	0.275*	3.932	
LEA			-	0.615*	0.196*	3.242	
AUT			-	0.417*	1.933		
PER				-			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 3 พบว่า ตัวแปรอิสระแต่ละด้านมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งอาจจะทำให้เกิดปัญหาความสัมพันธ์กันเองระหว่างตัวแปรอิสระ (Multicollinearity) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบด้วยค่า VIFs พบว่า ค่า VIFs ของตัวแปรอิสระการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ มีค่าตั้งแต่ 1.730 – 3.932 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 10 แสดงว่า ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระไม่ถึงขั้นก่อให้เกิดปัญหา (Multicollinearity) (อัครพงศ์ อันทอง, 2550 : 34-36)

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ คือ การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ พบว่ามีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม คือ ความสำเร็จของธุรกิจในทิศทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ 0.196 - 0.563 โดยปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของธุรกิจมากที่สุด คือ ความกล้าเสี่ยง (RIS) ($r = 0.563$) รองลงมา คือ ความเป็นอิสระ (AUT) ($r = 0.417$) การดำเนินการเชิงรุก (PRO) ($r = 0.297$) ความสามารถทางนวัตกรรม (INO) ($r = 0.275$) และความใส่ใจในการเรียนรู้ (LEAR) ($r = 0.196$)

ตาราง 4 การทดสอบการถดถอยแบบพหุคูณของการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการกับความสำเร็จของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดกาฬสินธุ์

การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ	ความสำเร็จของธุรกิจ (PER)			t	p-value
	สัมประสิทธิ์การถดถอยไม่ปรับมาตรฐาน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน	สัมประสิทธิ์การถดถอยแบบปรับมาตรฐาน		
	(B)	(S.E.)	(Beta)		
ค่าคงที่ (CONSTANT)	1.796	0.176	10.193	0.000	
1. การดำเนินการเชิงรุก (PRO)	-0.009	0.060	-0.009	-0.150	0.881
2. ความกล้าเสี่ยง (RIS)	0.462	0.045	0.499	10.283	0.000*
3. ความสามารถทางนวัตกรรม (INO)	0.010	0.067	0.011	0.144	0.885
4. ความใส่ใจในการเรียนรู้ (LEA)	-0.157	0.061	-0.170	-2.553	0.011*
5. ความเป็นอิสระ (AUT)	0.227	0.047	0.248	4.824	0.000*
F = 51.593 P = 0.000 Adjusted R ² = 0.345					

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตาราง 4 การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ ที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า

1. การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการด้านความกล้าเสี่ยง (RIS) ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดกาฬสินธุ์ ในทิศทางเดียวกัน ซึ่งผู้ประกอบการมีแนวคิดในการใช้ผลิตภัณฑ์หรือการบริการแปลกใหม่ตลอดเวลา และภายใต้ความไม่แน่นอนของสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ พร้อมจะดำเนินการต่อเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่กำหนดไว้ และกล้าที่จะลงทุนในการทำธุรกิจใหม่ๆ แม้พบว่ามีความเสี่ยง ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของสมพร ปานยิทธิ (2558) ที่นำปัจจัยการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ ส่งผลต่อผลการดำเนินงานองค์กร มาใช้ในสภาวะความไม่แน่นอนของสภาพแวดล้อมทางธุรกิจ เพื่อมาสร้างรายได้เปรียบทางการแข่งขัน และสร้างผลการดำเนินงานที่ดีให้เกิดขึ้นในองค์กร สอดคล้องกับประกายเพชร วงสวาท (2559) พบว่า ความกล้าเสี่ยง ทำให้ผู้ประกอบการได้เปรียบทางการแข่งขัน และทำให้ผลการดำเนินงานอยู่ในระดับดีมาก เมื่อผู้ประกอบการกล้าที่จะเสี่ยง และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของศานสันต์ รักแตงาม (2559) พบว่า คุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการที่มี ความกล้าเสี่ยงส่งผลกระทบต่อความสำเร็จในการลงทุนผ่านการมุ่งเน้นการแข่งขันของนักลงทุนรายย่อยของธุรกิจตลาดหลักทรัพย์ในประเทศไทย

2. การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการด้านความเป็นอิสระ (AUT) ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดกาฬสินธุ์ ในทิศทางเดียวกันซึ่งผู้ประกอบการเปิดโอกาสให้ทีมงาน เข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจเป็นการเพิ่มแรงผลักดันต่อความสำเร็จ ให้อิสระในการคิดและตัดสินใจกับพนักงาน และสามารถนำธุรกิจไปสู่ผลสำเร็จได้จากสภาวะที่ไม่แน่นอน ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของณภัทร ทิพย์ศรี และคณะ (2560: บทคัดย่อ) ที่พบว่าความเป็นอิสระมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับความสำเร็จในการประกอบธุรกิจ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และยังใช้ผลวิจัยนี้เป็นแนวทางในการวางแผน พัฒนาความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการเพื่อให้ธุรกิจประสบความสำเร็จ และมีศักยภาพทางการแข่งขัน และยังสอดคล้องกับศานสันต์ รักแตงาม (2559) พบว่า

ความเป็นอิสระมีความสัมพันธ์ และผลทางบวกที่กระทบต่อความสำเร็จของการลงทุน และสอดคล้องกับแนวคิดของ Lumpkin และ Dess (1996) ได้กล่าวว่า ผู้ประกอบการนั้นจะต้องมีความเป็นอิสระในการดำเนินธุรกิจ เนื่องจากผู้บริหารต้องกล้าคิด กล้าทำ กล้าตัดสินใจ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ไม่ทำในสิ่งเดิม ๆ จำเป็นต้องปรับปรุงและพัฒนาสินค้าหรือบริการอยู่ตลอดเวลา มุ่งเน้นให้บุคลากรทำงานเป็นทีม ยอมรับความคิดสร้างสรรค์ของบุคลากรและทีมงานอย่างต่อเนื่อง

3. ด้านความใส่ใจในการเรียนรู้ (LEA) ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในจังหวัดกาฬสินธุ์ในทิศทางตรงกันข้าม เนื่องจากความใส่ใจในการเรียนรู้ ในงานวิจัยนี้ เป็นการนำข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นกับตนเองมาเป็นประสบการณ์ ซึ่งหากผู้บริหารยึดติดกับความผิดพลาดในอดีต จะส่งผลให้ไม่กล้าตัดสินใจ ในสิ่งที่มีความเสี่ยง หรือไม่กล้าตัดสินใจภายใต้สภาวะที่ไม่แน่นอน ซึ่งปัจจุบันพบว่า สภาวะปัจจุบันมีความไม่แน่นอนสูง การตัดสินใจต้องเร็ว และอาจใช้อดีตที่สำเร็จมาตัดสินใจปัจจุบันไม่ได้ และสอดคล้องกับกฤษฎี พ่วงรอด และคณะ (2560) ที่พบว่า ผู้บริหารต้องมีความกล้าเสี่ยงลดผิดพลาด และยอมรับความเสียหาย ไม่ยึดติดกับความผิดพลาดของตนเอง เพื่อพัฒนาองค์กรให้ดีขึ้น และการเรียนรู้ที่ดีต้องยอมรับสิ่งใหม่ ดังนั้น จากนิยามของงานวิจัยนี้ ซึ่งมุ่งเน้นแต่การใช้ประสบการณ์เรียนรู้ในอดีต มาใช้ในการตัดสินใจซึ่งส่งผลทางลบต่อการดำเนินงาน เพราะผู้ประกอบการในภาวะปัจจุบันต้องมีการเปิดรับสิ่งใหม่ ความกล้าทดลอง ยอมรับความเสี่ยง และความใส่ใจในการเรียนรู้ ต้องไม่หวั่นไหวกับสถานการณ์หรือความผิดพลาดที่เกิดขึ้นและนำข้อบกพร่องดังกล่าวมาเป็นประสบการณ์ที่ดีในการเรียนรู้ในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับ Coulter (2003) ความสำเร็จและความล้มเหลวของการดำเนินธุรกิจเป็นผลมาจากผู้ประกอบการ เนื่องจากผู้ประกอบการควรมีความสามารถจัดการประสบการณ์และความเป็นผู้ประกอบการ แสดงให้เห็นว่าผู้ประกอบการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ เพื่อนำมาปรับใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการดำเนินธุรกิจ ซึ่งสอดคล้องกับ Longencker และคณะ (2003)

5. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคตและประโยชน์ของการวิจัย

5.1 ข้อเสนอแนะผลการศึกษา

จากการศึกษาเรื่อง การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.1.1 ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดกาฬสินธุ์ ควรให้การมุ่งเน้นการสร้างคนหรือผู้ประกอบการให้มีศักยภาพด้านความกล้าเสี่ยง คือมีการใช้ผลิตภัณฑ์หรือบริการแปลกใหม่ตลอดเวลา ภายใต้ความไม่แน่นอนของสภาพแวดล้อมทางธุรกิจผู้ประกอบการพร้อมที่จะดำเนินการต่อเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย และกล้าที่จะลงทุนในการทำธุรกิจใหม่ ๆ แม้พบว่ามีความเสี่ยง

5.1.2 ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดกาฬสินธุ์ ควรให้การมุ่งเน้นการสร้างคนหรือผู้ประกอบการให้มีศักยภาพด้านความเป็นอิสระ คือมีการเปิดโอกาสให้ทีมงานเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เพื่อเป็นการเพิ่มแรงผลักดันต่อความสำเร็จของธุรกิจ ผู้ประกอบการให้อิสระในการตัดสินใจกับพนักงาน และผู้ประกอบการสามารถนำธุรกิจไปสู่ผลสำเร็จได้จากสภาวะที่ไม่แน่นอน

5.1.3 ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดกาฬสินธุ์ ควรให้การมุ่งเน้นการสร้างคนหรือผู้ประกอบการให้มีศักยภาพด้านความสามารถทางนวัตกรรม คือให้ความสำคัญกับการนำความรู้ในเรื่องเทคโนโลยีใหม่ ๆ ในการปรับปรุงผลิตภัณฑ์ มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์และกระบวนการปฏิบัติงาน และองค์กรมุ่งเน้นใช้กระบวนการ/วิธีใหม่ ๆ ในการผลิตเพื่อลดต้นทุนการผลิต

5.1.4 ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดกาฬสินธุ์ ควรให้การมุ่งเน้นการสร้างคนหรือผู้ประกอบการให้มีศักยภาพด้านการดำเนินการเชิงรุก คือให้ความสำคัญกับการแสวงหาโอกาสทางธุรกิจเสมอ

ให้ความสำคัญกับการเตรียมแผนการเพื่อพร้อมรับความเปลี่ยนแปลงในอนาคต และการมุ่งเน้นการทำงานแบบริเริ่มสร้างสรรค์อยู่เสมอ

5.1.5 ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดกาฬสินธุ์ ควรให้การมุ่งเน้นการสร้างคนหรือผู้ประกอบการให้มีศักยภาพด้านความใส่ใจในการเรียนรู้ คือให้ความสำคัญกับการพัฒนาความรู้ ทักษะ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของพนักงาน มีการศึกษา ค้นคว้า ในสิ่งที่มีอยู่มาปรับใช้ในธุรกิจเสมอ และมีการเปิดรับฟังความคิดเห็น และข้อเสนอแนะของลูกค้า

จากผลการศึกษาเรื่อง การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดกาฬสินธุ์ ผู้วิจัยเห็นว่าผู้ที่สนใจสามารถนำไปใช้เป็นกรณีศึกษาสำหรับ เทียบเคียง หรือใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวิเคราะห์ องค์ประกอบต่าง ๆ ที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการ โดยการนำผลวิจัยดังกล่าวไปใช้นั้น ควรคำนึงถึงขนาดและบริบทขององค์การให้มีความสอดคล้อง กับบริบทของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยนี้ ด้วยเพื่อให้ผลที่ได้รับเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลก่อประโยชน์อันสูงสุด

5.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการศึกษาครั้งต่อไป

5.2.1 ปัจจัยในการศึกษานี้เป็นการศึกษาจากปัจจัยภายในของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ในการศึกษาครั้งต่อไปสามารถนำปัจจัยภายนอกมาศึกษาต่อได้ เช่น อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ นโยบาย การเงิน การงบประมาณ

5.2.2 ในการศึกษาในครั้งต่อไปเกี่ยวกับการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการสามารถนำผลการวิจัยนี้เป็นแนวทางในการวิจัยและสามารถนำไปใช้ศึกษากับกลุ่มอาชีพหรือกลุ่มวิสาหกิจชุมชนได้ เนื่องจากผู้ประกอบการกลุ่มนี้เป็นฐานรากของระบบเศรษฐกิจ

5.3 ประโยชน์ของการวิจัย

การวิจัยการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดกาฬสินธุ์ จะเป็นประโยชน์ดังนี้

5.3.1 เป็นการเพิ่มพูนความรู้ที่เกี่ยวข้องกับผู้ประกอบการให้กับผู้ประกอบการธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในพื้นที่จังหวัดกาฬสินธุ์ หรือธุรกิจประเภทอื่น และจังหวัดใกล้เคียงที่สำคัญที่มีผลต่อการประสบความสำเร็จของผู้ประกอบการ ส่งผลต่อแนวทางที่ชัดเจนของประเทศไทยให้มีคุณภาพมากขึ้น

5.3.2 เพื่อจะได้ทราบการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดกาฬสินธุ์ สามารถนำผลวิจัยไปเป็นแนวทางให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กับธุรกิจวางแผนส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการได้อย่างมีประสิทธิภาพ กับหน่วยงานอื่นที่ประกอบธุรกิจหรือดำเนินงานที่คล้ายคลึงกัน

5.3.3 เพื่อผู้ประกอบการจะได้นำผลจากการศึกษาในครั้งนี้ไปปรับใช้ในการดำเนินกลยุทธ์การทำธุรกิจภายในองค์กรของตนเอง

6. สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่อง การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการที่มีผลต่อความสำเร็จของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดกาฬสินธุ์ สามารถสรุปผลการศึกษาได้ตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของธุรกิจ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดกาฬสินธุ์ การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดกาฬสินธุ์ การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ ได้แก่ การดำเนินการเชิงรุก ความกล้าเสี่ยง ความสามารถทางนวัตกรรม ความใส่ใจในการเรียนรู้ และความเป็นอิสระ มีความสัมพันธ์กับ ความสำเร็จ

ของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดกาฬสินธุ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เนื่องจากการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ ที่จะประสบความสำเร็จจะต้องเป็นผู้ ที่มีแสวงหาโอกาสเตรียมพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง มีการดำเนินการเชิงรุก มีนวัตกรรม และมีความใส่ใจในการเรียนรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ วิมพิวิภา เกตุเทียน (2556) ปัจจัยคุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง มีจำนวน 6 ปัจจัยได้แก่ ความเป็นตัวของตัวเอง ความมีนวัตกรรม ความกล้าเสี่ยง การบริหารจัดการ ความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ ความใส่ใจในความสำเร็จ ซึ่งสามารถร่วมกันพยากรณ์ ความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง ซึ่งสอดคล้องกับสุวิทย์ อินเทียน (2559) โอกาสการประสบความสำเร็จในการประกอบธุรกิจมีเท่าเทียมกัน คุณลักษณะของผู้ประกอบการเป็นสิ่งสำคัญที่จะประสบความสำเร็จได้ ผู้ประกอบการจะต้องเป็นผู้ที่มีความใส่ใจในความสำเร็จสูง และมีความกล้าเสี่ยง ในระดับที่ยอมรับได้ จึงจำเป็นต้องเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ และพัฒนาให้ดีขึ้น และสอดคล้องกับงานวิจัยของ วันวิสาข์ โชคพรหมอนันต์ และวิโรจน์ เจษฎาลักษณ์ (2558) ได้อธิบายว่า คุณลักษณะของผู้ประกอบการมีความสัมพันธ์ทางด้านบวกกับความสำเร็จ ในการประกอบธุรกิจขนาดเล็ก ผู้ประกอบการเป็นผู้มีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินงาน ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้ประกอบการคือ บุคคลที่จัดการกิจการและรับผลของความเสียหายทางธุรกิจ เนื่องจากความต้องการความสำเร็จ หวังผลกำไรจากการดำเนินงาน และความเจริญเติบโตจากสาเหตุดังกล่าวส่งผล ให้ผู้ประกอบการควรพัฒนาทักษะ ในด้านการคิดริเริ่มพัฒนา ความรู้ทักษะ การบริหาร การมุ่งเน้น ความเป็นผู้ประกอบการที่จะประสบความสำเร็จจะต้องมีความมุ่งมั่น ในความสำเร็จทุ่มเทสติปัญญาความสามารถอย่างสม่ำเสมอ มีความสามารถในการเรียนรู้จากประสบการณ์ สามารถนำเอาความรู้จากประสบการณ์และผลสะท้อนที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานในอดีตนำมาประยุกต์ใช้ในการทำงานได้

สมมติฐานที่ 2 การมุ่งเน้นการเป็นผู้ประกอบการส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของธุรกิจ วิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อมในจังหวัดกาฬสินธุ์ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ การมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ ได้แก่ การดำเนินการเชิงรุก ความกล้าเสี่ยง ความสามารถทางนวัตกรรม ความใส่ใจในการเรียนรู้ และความเป็นอิสระ ที่ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดกาฬสินธุ์ มีความกล้าเสี่ยง และความเป็นอิสระ ที่ส่งผลไปในทิศทางเดียวกันกับความสำเร็จของธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดกาฬสินธุ์ ที่กล้านำการบริการแปลกใหม่มาใช้ตลอดเวลา ภายใต้ความไม่แน่นอนของสภาพแวดล้อมสามารถดำเนินการให้ธุรกิจบรรลุได้ตามเป้าหมาย มีการเปิดโอกาสให้ทีมงานเข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และให้อิสระในการคิดและตัดสินใจกับพนักงาน และนำธุรกิจไปสู่ผลสำเร็จได้จากสถานะที่ไม่แน่นอน จะต้องกล้าเสี่ยงต่อสิ่งที่ไม่รู้เพื่อหาความรู้ให้ตัวเอง กล้าซื้อทรัพย์สินจำนวนมากในการก่อตั้งธุรกิจและกล้ากู้ยืมเงินจำนวนมาก มีความมุ่งมั่นสูงในการก้าวล้ำคู่แข่ง ทำให้คู่แข่งหมดประสิทธิภาพและและพัฒนาสินค้าเหนือคู่แข่งในตลาด อย่างสม่ำเสมอ มีความสม่ำเสมอและใส่ใจในการเรียนรู้ไม่ หวั่นไหวกับสถานการณ์หรือความผิดพลาดที่เกิดขึ้นและนำข้อบกพร่องดังกล่าวมาเป็นประสบการณ์ที่ดีในการเรียนรู้ในอนาคตซึ่งสอดคล้องกับ Coulter (2003)

และความใส่ใจในการเรียนรู้ ส่งผลต่อความสำเร็จของธุรกิจในทิศทางตรงกันข้าม ซึ่งความสำเร็จและความล้มเหลวของการดำเนินธุรกิจเป็นผลมาจากผู้ประกอบการ ให้ความสำคัญกับการพัฒนาความรู้ ทักษะ ความคิดสร้างสรรค์ เรียนรู้ ศึกษา ค้นคว้า ในสิ่งที่มีอยู่มาปรับใช้ในธุรกิจเสมอ และในสถานประกอบการมีการรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของลูกค้า และยังมีการนำข้อผิดพลาดและข้อบกพร่องมาปรับใช้ในการพัฒนาธุรกิจ เนื่องจากมีการแข่งขันสูงในกลุ่มผู้ประกอบการ และการดำเนินงานในทุกด้านเพื่อให้ธุรกิจสามารถอยู่รอดได้ ภายใต้การแข่งขันในปัจจุบัน การศึกษาค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับคู่แข่งเพื่อให้ทราบว่าใครเป็นคู่แข่งขั้นทางธุรกิจ และมีการปรึกษากับผู้ที่เชี่ยวชาญทางการตลาด เพื่อหาความต้องการในตลาดอย่างสม่ำเสมอถึงมีความสามารถวิเคราะห์ข้อมูลจากการซื้อของลูกค้าเพื่อที่นำเสนอสินค้าที่สามารถตอบสนองความต้องการของลูกค้า มีความเข้าใจลูกค้าถึงความต้องการสินค้า

ต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับ Longencker และคณะ (2003) และยังสอดคล้องกับทฤษฎี พ่วงรอด และคณะ (2560) ที่พบว่า ผู้บริหารต้องมีความกล้าเสี่ยงตลอดตลอดถูก และยอมรับความเสียหาย ไม่ยึดติดกับความผิดพลาดของตนเอง เพื่อพัฒนาองค์กรให้ดียิ่งขึ้น และการเรียนรู้ที่ดีต้องยอมรับสิ่งใหม่จากนิยามของงานวิจัยนี้มุ่งเน้นแต่การใช้ประสบการณ์เรียนรู้ในอดีต มาใช้ในการตัดสินใจซึ่งส่งผลทางลบต่อผลการดำเนินงาน เพราะผู้ประกอบการในภาวะปัจจุบันต้องมีการเปิดรับสิ่งใหม่ ความกล้าทดลอง ยอมรับความเสี่ยง และความใส่ใจในการเรียนรู้ ต้องไม่หวั่นไหวกับสถานการณ์หรือความผิดพลาดที่เกิดขึ้นและนำข้อบกพร่องดังกล่าวมาเป็นประสบการณ์ที่ดีในการเรียนรู้ในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

- ทฤษฎี พ่วงรอด, สงวน ลือเกียรติบัณฑิต และสมนึก เอื้อจิระพงษ์พันธ์. (2560). เงื่อนไขที่เอื้อต่อการพัฒนา ความสามารถทางนวัตกรรมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดชายแดนใต้. *วารสารวิทยาทบริการ*. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 28(1), 25-38.
- ณภัทร ทิพย์ศรี, ภัทราพร สมเสมอ และกนกอร จิตจำนงค์. (2560). ความสามารถในการเป็นผู้ประกอบการกับความสำเร็จในการประกอบธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดเชียงราย. *วารสารบัญชีปริทัศน์* มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, 2(1), 1-14
- ทิพย์ ทิพนกรณ์ และประสพชัย พสุนนท์. (2562). คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่ส่งผลต่อความสำเร็จในธุรกิจร้านค้าบริษัทหัตถ์คอร์ปอเรชั่นจำกัด (มหาชน). *วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร*, 9(1), 106-117.
- บุญใจ ศรีสถิตนรากร. (2550). *ระเบียบวิธีวิจัย*. กรุงเทพฯ : ยูแอนด์ไอ อินเตอร์ มีเดีย.
- ปิยวรรณ บุญา. (2561). *กลยุทธ์ด้านการตลาดที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจ Star up ในจังหวัดนนทบุรี*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- ประกายเพชร วงสวาท. (2559). *การมุ่งเน้นการเป็นผู้ประกอบการปัจจัยเชิงสาเหตุของผลการดำเนินงานโดยผ่านความได้เปรียบในการแข่งขันของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- วิมลวิภา เกตุเทียน. (2556). *คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลางในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง*. ค้นคว้าอิสระ. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน. นครราชสีมา.
- วันวิสาข์ โชคพรหมอนันต์ และวิโรจน์ เจษฎาลักษณ์. (2558). คุณลักษณะของผู้ประกอบการที่มีต่อความสำเร็จในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการร้านค้าในตลาดนัดดอนหวาย จังหวัดนครปฐม. *วารสารสาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และศิลปะ*, 8(2), 967-988.
- สมพร ปานยิณี. (2558). ปัจจัยนำการมุ่งเน้นความเป็นผู้ประกอบการ และผลการดำเนินงานองค์กร. *วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม*, 9(2), 47-58.
- สุวิทย์ อินเขียน. (2559). *กลยุทธ์ความสัมพันธ์กับความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจผลิตชิ้นส่วนเครื่องจักรในจังหวัดสมุทรปราการ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. ปทุมธานี.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2562). *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12*. สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สำนักงานส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม. (2562). *แผนการส่งเสริมวิสาหกิจ* ฉบับที่ 4.

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกาฬสินธุ์. (2562). ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในจังหวัดกาฬสินธุ์.

ค้นเมื่อ 30 เมษายน 2562, จาก <http://www.industry.go.th/kalasin>

อัศวพงศ์ อ้นทอง. (2550). คู่มือการใช้โปรแกรม LIMDEP เบื้องต้น : สำหรับการวิเคราะห์ทางเศรษฐมิติ. สถาบันวิจัย

สังคม มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ศานสันต์ รักแตงาม. (2559). อิทธิพลของคุณลักษณะการเป็นผู้ประกอบการของนักลงทุนที่มีผลต่อความสำเร็จในการ

ลงทุนผ่านการมุ่งเน้นการแข่งขันของนักลงทุนรายย่อยภายใต้ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์.

มหาวิทยาลัยศิลปากร.

Coulter, M. K. (2003). *Entrepreneurship in action* (2nd ed.). New Jersey : Prentice Hall

Longencker, J. G., Moore, C. W., & Petty, J W. (2003). *Small Business Management : An Entrepreneurial*

Emphasis. (12th ed). OH. : Thomson/South-Western.

Lumpkin, G. T., & Dess, G. G. (1996). *Clarifying the entrepreneurial orientation construct and linking it to*

performance. *Academy of Management Review*, 21(1), 135-172.

Miller, D. (1993). *The Correlates of Entrepreneurship in Three Types of Firms*. *Management Science*, 29(7),

770-791